ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 16ης Φεβρουαρίου 2006 *

Στην υπόθεση C-502/04,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) με απόφαση της 3 Αυγούστου 2004, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 7 Δεκεμβρίου 2004, στο πλαίσιο της δίκης

Ergün Torun

κατά

Stadt Augsburg,

παρισταμένων των:

Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht,

Landesanwaltschaft Bayern,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen (εισηγητή), R. Silva de Lapuerta, Γ. Αρέστη και J. Klučka, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— ο E. Torun, εκπροσωπούμενος από τον K. Lehner, Rechtsanwalt,

— η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον M. Lumma και C. Schulze-Bahr,

— η Σλοβακική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον R. Procházka,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους G. Rozet και B. Martenczuk,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 7, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως (στο εξής: απόφαση 1/80). Το Συμβούλιο Συνδέσεως συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, η οποία υπογράφηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1963 στην Άγκυρα από τη Δημοκρατία της Τουρκίας, αφενός, και από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ και την Κοινότητα, αφετέρου, και η οποία συνήφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 64/732/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1963 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/001, σ. 48).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ του Ε. Torun, Τούρκου υπήκοου, και του Stadt Augsburg σχετικά με διαδικασία απελάσεως από τη γερμανική επικράτεια.

Το νομικό πλαίσιο

3 Κατά το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως 1/80:

«1. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 7 περί ελεύθερης προσβάσεως των μελών της οικογενείας του στην απασχόληση, ο Τούρκος εργαζόμενος που είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους:

— εφόσον έχει απασχοληθεί νομίμως επί ένα έτος στο κράτος αυτό, δικαιούται ανανεώσεως της ισχύουσας αδείας εργασίας του στον ίδιο εργοδότη, αν εξακολουθεί να κατέχει θέση εργασίας·

— εφόσον έχει απασχοληθεί νομίμως επί τρία έτη, και υπό την επιφύλαξη της αποδοτέας στους εργαζομένους των κρατών μελών της Κοινότητας προτεραιότητας, δικαιούται, εντός αυτού του κράτους μέλους, να αποδεχθεί, κατ' επιλογή του, άλλη προσφορά εργασίας, στο ίδιο επάγγελμα, που του γίνεται υπό συνήθεις συνθήκες από άλλο εργοδότη και έχει καταγραφεί από τις υπηρεσίες απασχολήσεως του οικείου κράτους μέλους·

— εφόσον έχει απασχοληθεί νομίμως επί τέσσερα έτη, έχει ελεύθερη πρόσβαση σε οποιαδήποτε έμμισθη δραστηριότητα της επιλογής του εντός αυτού του κράτους μέλους.

2. Οι ετήσιες άδειες και οι απουσίες λόγω μητρότητας, εργατικού ατυχήματος ή ασθενείας μικρής διαρκείας εξομοιώνονται με περιόδους νόμιμης απασχολήσεως. Οι δεόντως διαπιστωμένες από τις αρμόδιες αρχές περίοδοι ακούσιας ανεργίας και οι απουσίες λόγω ασθενείας μακράς διαρκείας, χωρίς να εξομοιώνονται με περιόδους νόμιμης απασχολήσεως, δεν θίγουν τα δικαιώματα που έχουν αποκτηθεί βάσει της προηγούμενης περιόδου απασχολήσεως.»

4 Το άρθρο 7 της αποφάσεως 1/80 ορίζει ότι:

«Τα μέλη της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου ενταγμένου στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους, στα οποία έχει επιτραπεί να ζήσουν μαζί του:

— εφόσον διαμένουν νομίμως στο κράτος αυτό επί τρία τουλάχιστον έτη και υπό την επιφύλαξη της αποδοτέας στους εργαζομένους των κρατών μελών της Κοινότητας προτεραιότητας, δικαιούνται να αποδεχθούν οποιαδήποτε προσφορά εργασίας·

— εφόσον διαμένουν νομίμως στο κράτος αυτό επί πέντε τουλάχιστον έτη, έχουν ελεύθερη πρόσβαση σε οποιαδήποτε έμμισθη δραστηριότητα.

Τα τέκνα Τούρκων εργαζομένων που έχουν ολοκληρώσει την επαγγελματική τους κατάρτιση εντός της χώρας υποδοχής μπορούν, ανεξαρτήτως της διαρκείας διαμονής τους στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, να αποδεχθούν οποιαδήποτε προσφορά εργασίας εντός αυτού, υπό τον όρο ότι ο ένας από τους γονείς έχει ασκήσει νόμιμη εργασία επί τρία τουλάχιστον έτη εντός του εν λόγω κράτους μέλους.»

5 Το άρθρο14, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως έχει ως εξής:

«Οι διατάξεις του παρόντος τμήματος εφαρμόζονται υπό την επιφύλαξη των περιορισμών που δικαιολογούνται από λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας και δημοσίας υγείας.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

6 Όπως προκύπτει από τη διάταξη παραπομπής ο E. Torun, Τούρκος υπήκοος, γεννήθηκε στις 13 Απριλίου 1976 στη Γερμανία όπου διαμένει έκτοτε. Από τον Μάιο του 1992 είναι κάτοχος άδειας διαμονής αορίστου χρόνου στο εν λόγω κράτος μέλος.

7 Δεδομένου ότι από της γεννήσεώς του διαβιώνει στη Γερμανία, ο E. Torun, τέκνο Τούρκου εργαζομένου ο οποίος νομίμως απασχολήθηκε στο εν λόγω κράτος μέλος από το 1972, έλαβε, μετά την ολοκλήρωση του πρωτοβάθμιου και δευτεροβάθμιου

κύκλου εκπαιδεύσεως, επαγγελματική κατάρτιση ως μηχανικός βιομηχανίας, από 1ης Σεπτεμβρίου 1991 έως 28ης Φεβρουαρίου 1995. Ολοκλήρωσε επιτυχώς τον κύκλο αυτόν επαγγελματικής καταρτίσεως λαμβάνοντας το δίπλωμα του μηχανικού βιομηχανίας.

8 Από της ολοκληρώσεως της επαγγελματικής του καταρτίσεως, εργάσθηκε, μέχρι το τέλος του έτους 1996, σε διάφορες επιχειρήσεις, συνήθως για διαστήματα δύο ή τριών μηνών. Μεταξύ αυτών των περιόδων εργασίας ήταν άνεργος και εισέπραττε τα σχετικά επιδόματα. Από τις αρχές του έτους 1997 ο E. Torun έγινε τοξικομανής και, ως άνεργος, υπήχθη σε σύστημα αρωγής ανέργων, ευεργέτημα το οποίο, όμως, του αφαιρέθηκε αναδρομικώς από 23ης Φεβρουαρίου 1998 επειδή δεν παρουσιάστηκε σε συνέντευξη σε επιχείρηση προσωρινής απασχολήσεως η οποία επρόκειτο να του προτείνει θέση μηχανικού.

9 Μετά τη φυλάκισή του από τον Μάιο του 1998, στον E. Torun, ο οποίος είχε ήδη καταδικαστεί ποινικώς τον Οκτώβριο του 1997, επιβλήθηκε, τον Μάρτιο του 1999, στερητική της ελευθερίας ποινή συνολικής διάρκειας τριών ετών και τριών μηνών για ένοπλη ληστεία και παράνομη κατοχή ναρκωτικών.

10 Με απόφαση της 2ας Σεπτεμβρίου 1999, ο Δήμος του Augsburg διέταξε την απέλαση του E. Torun από τη γερμανική επικράτεια, με την απειλή προωθήσεώς του στα σύνορα. Μετά την απόρριψη από την Regirung von Schwaben της ανακοπής που άσκησε κατά της αποφάσεως αυτής περί απελάσεώς του, ο E. Torun άσκησε προσφυγή κατά της ιδίας αποφάσεως ενώπιον του Verwaltungsgericht Augsburg, το οποίο την απέρριψε με απόφαση της 10ης Οκτωβρίου 2000.

11 Κατόπιν αυτού, ο E. Torun άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Bayerischer Verwaltungsgerichtshof, η οποία απορρίφθηκε με απόφαση του εν λόγω δικαστηρίου της 7ης Αυγούστου 2002.

12 Το αιτούν δικαστήριο, καίτοι κρίνει ότι η απόφαση περί απελάσεως είναι σύμφωνη με την εθνική νομοθεσία, δυνάμει της οποίας αλλοδαπός αμετακλήτως καταδικασθείς σε φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών, ή σε φυλάκιση για παράβαση των διατάξεων του νόμου περί ναρκωτικών, απελαύνεται υποχρεωτικώς, διατυπώνει αμφιβολίες ως προς το κατά πόσον το μέτρο αυτό συμβιβάζεται με την απόφαση 1/80.

13 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Bundesverwaltungsgericht, ενώπιον του οποίου ο E. Torun άσκησε αναίρεση, αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Εκπίπτει το ενήλικο τέκνο Τούρκου εργαζομένου, απασχολουμένου τρία και πλέον έτη νομίμως στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το οποίο ολοκλήρωσε την επαγγελματική του κατάρτιση ως μηχανικός με την περάτωση της περιόδου μαθητείας του, του δικαιώματός του διαμονής, το οποίο απορρέει από το βάσει του άρθρου 7, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 [...] δικαίωμά του να αποδέχεται οποιαδήποτε προσφορά εργασίας —πλην των περιπτώσεων που μνημονεύει το άρθρο 14 της αποφάσεως 1/80— καθώς και στην περίπτωση εξόδου από το κράτος μέλος υποδοχής για σημαντικό χρονικό διάστημα άνευ θεμιτού λόγου, ακόμη και στην περίπτωση που

α) αυτό το ενήλικο τέκνο καταδικάστηκε σε στερητική της ελευθερίας ποινή συνολικής διάρκειας τριών ετών για διάπραξη διακεκριμένης ληστείας και εγκλημάτων που εμπίπτουν στη νομοθεσία περί ναρκωτικών, η δε εκτέλεση της ποινής δεν ανεστάλη —ούτε εκ των υστέρων— εξέτισε δε ολόκληρη την ποινή συνυπολογισθέντος του χρονικού διαστήματος της προφυλακίσεώς του;

β) απασχολήθηκε ως μισθωτός στη νόμιμη αγορά εργασίας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και, ως εκ τούτου, απέκτησε ο ίδιος βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, δεύτερη ή τρίτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80 δικαίωμα διαμονής απορρέον από το δικαίωμα προσβάσεως στην απασχόληση από το οποίο στη συνέχεια εξέπεσε και πάλι;

i) δεν αποδέχθηκε —μετά τη συμπλήρωση περιόδου ανεργίας μεγαλύτερης του έτους— θέση απασχολήσεως που του πρότεινε η Υπηρεσία Απασχολήσεως;

ii) λόγω διαπράξεως ενόπλου ληστείας και εγκλημάτων που εμπίπτουν στη νομοθεσία περί ναρκωτικών καταδικάστηκε σε στερητική της ελευθερίας ποινή συνολικής διάρκειας τριών ετών, η δε εκτέλεση της ποινής αυτής δεν ανεστάλη —ούτε και εκ των υστέρων— εξέτισε δε ολόκληρη την ποινή συνυπολογισθέντος του χρονικού διαστήματος της προφυλακίσεώς του και κατά το χρονικό αυτό διάστημα δεν ήταν ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας, ωστόσο περίπου ένα μήνα μετά την αποφυλάκισή του βρήκε εκ νέου απασχόληση, χωρίς ωστόσο να έχει δικαίωμα διαμονής βάσει του εθνικού δικαίου;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: εκπίπτει ο Τούρκος υπήκοος υπό τις αναφερόμενες στο ερώτημα 1β προϋποθέσεις του δικαιώματός του διαμονής το οποίο απορρέει από το δικαίωμα προσβάσεως στην απασχόληση του άρθρου 6, παράγραφος 1, δεύτερη ή τρίτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

14 Επιβάλλεται, προκαταρκτικώς, να σημειωθεί ότι, κατά το αιτούν δικαστήριο, ο αναιρεσείων της κύριας δίκης πληροί όλες τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 και ότι, ως απολαύων των δικαιωμάτων που του παρέχει η διάταξη αυτή, απέκτησε, επίσης, δικαίωμα διαμονής δυνάμει αυτής της διατάξεως.

15 Από τη διάταξη παραπομπής προκύπτει, επίσης, ότι δεν αμφισβητείται η συνδρομή, εν προκειμένω, των προϋποθέσεων εφαρμογής του άρθρου 14, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως.

Επί του πρώτου ερωτήματος

16 Με το πρώτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί ουσιαστικώς να διευκρινιστούν οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες Τούρκος υπήκοος, όπως ο Ε. Torun, ο οποίος απέκτησε στο κράτος μέλος υποδοχής το δικαίωμα προσβάσεως σε οποιαδήποτε μισθωτή δραστηριότητα της επιλογής του, δυνάμει του άρθρου 7, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80, μπορεί να απολέσει αυτό το δικαίωμα.

17 Προκειμένου να δοθεί απάντηση σ' αυτό το ερώτημα, επιβάλλεται, εξ αρχής, να τονιστεί ότι στο πλαίσιο του συστήματος που θεσπίζει η απόφαση 1/80, το κεφάλαιο ΙΙ, τμήμα 1, αυτής, το οποίο, μεταξύ άλλων περιλαμβάνει τα άρθρα 6, 7 και 14, ρυθμίζει ειδικότερα τα δικαιώματα που έχουν στον τομέα της απασχολήσεως οι Τούρκοι υπήκοοι στο κράτος μέλος υποδοχής. Προς τούτο, η απόφαση αυτή προβαίνει σε διάκριση μεταξύ της καταστάσεως των Τούρκων εργαζομένων που έχουν απασχοληθεί νομίμως κατά τη διάρκεια μιας ορισμένης περιόδου (άρθρο 6) και των μελών της οικογένειας αυτών των εργαζομένων που βρίσκονται στην επικράτεια του κράτους μέλους υποδοχής (άρθρο 7).

18 Όσον αφορά, ειδικότερα, τη δεύτερη αυτή κατηγορία ατόμων, η απόφαση 1/80 διακρίνει μεταξύ των μελών της οικογένειας στα οποία έχει επιτραπεί να ζήσουν μαζί με τον εργαζόμενο στο κράτος μέλος υποδοχής και έχουν διαμείνει νομίμως στο κράτος αυτό κατά τη διάρκεια μιας ορισμένης περιόδου, αφενός (άρθρο 7, πρώτο εδάφιο), και των τέκνων ενός τέτοιου εργαζομένου, τα οποία έχουν συμπληρώσει κύκλο επαγγελματικής εκπαιδεύσεως εντός του οικείου κράτους μέλους, αφετέρου (άρθρο 7, δεύτερο εδάφιο) (βλ. απόφαση της 19ης Νοεμβρίου 1998, C-210/97, Akman, Συλλογή 1998, σ. I-7519, σκέψη 21).

19 Όσον αφορά το άρθρο 7, δεύτερο εδάφιο, το οποίο αποτελεί το αντικείμενο του προδικαστικού ερωτήματος, πρέπει να υπομνησθεί, πρώτον, ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, όπως τα άρθρα 6, παράγραφος 1 (βλ., ως πρώτη απόφαση, την απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 1990, C-192/89, Sevince, Συλλογή 1990, σ. I-3461, σκέψη 26), και 7, πρώτο εδάφιο (βλ. την απόφαση της 17ης Απριλίου 1997, C-351/95, Kadiman, Συλλογή 1997, σ. I-2133, σκέψη 28), το άρθρο 7, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 παράγει άμεσο αποτέλεσμα εντός των κρατών μελών, οπότε οι Τούρκοι υπήκοοι που πληρούν τις προϋποθέσεις του μπορούν να επικαλούνται απευθείας τα δικαιώματα που τους αναγνωρίζει η διάταξη αυτή (απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1994, C-355/93, Eroglu, Συλλογή 1994, σ. I-5113, σκέψη 17).

20 Δεύτερον, πρέπει να σημειωθεί ότι τα δικαιώματα τα οποία το άρθρο 7, δεύτερο εδάφιο, παρέχει στο τέκνο Τούρκου εργαζομένου όσον αφορά την απασχόληση εντός του οικείου κράτους μέλους συνεπάγονται κατ' ανάγκη την ύπαρξη σχετικού δικαιώματος διαμονής του δικαιούχου, γιατί διαφορετικά θα καθίστατο άνευ αντικειμένου το δικαίωμα προσβάσεως στην αγορά εργασίας και της πραγματικής ασκήσεως μισθωτής δραστηριότητας (προπαρατεθείσα απόφαση Eroglu, σκέψεις 20 και 23).

21 Επιβάλλεται να τονιστεί, τρίτον, ότι, όσον αφορά το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80, κατά πάγια νομολογία, τα δικαιώματα που παρέχει η διάταξη αυτή στα μέλη της οικογένειας ενός Τούρκου εργαζομένου που πληρούν τις προϋποθέσεις του εν λόγω εδαφίου μπορούν να περιοριστούν μόνο κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως, δηλαδή για λόγους δημοσίας τάξεως και ασφαλείας και δημοσίας υγείας, ή επειδή ο ενδιαφερόμενος εγκατέλειψε το έδαφος του κράτους μέλους υποδοχής για μεγάλο χρονικό διάστημα άνευ ευλόγου αιτίας (αποφάσεις της 16ης Μαρτίου 2000, C-329/97, Ergat, Συλλογή 2000, σ. I-1487, σκέψεις 45, 46 και 48· της 11ης Νοεμβρίου 2004, C-467/02, Cetinkaya,. Συλλογή 2004, σ. I-10895, σκέψεις 36 και 38, καθώς και της 7ης Ιουλίου 2005, C-373/03, Aydinli, Συλλογή 2005, σ. I-6181, σκέψη 27).

22 Τέταρτον, επιβάλλεται να διαπιστωθεί ότι οι προϋποθέσεις τις οποίες θέτει το άρθρο 7 της αποφάσεως 1/80 είναι αυστηρότερες από εκείνες που προβλέπει το

δεύτερο εδάφιο του εν λόγω άρθρου όσον αφορά τα τέκνα και μόνον Τούρκου εργαζομένου, τα οποία έχουν συμπληρώσει κύκλο επαγγελματικής εκπαιδεύσεως στο κράτος μέλος υποδοχής (προαναφερθείσα απόφαση Akman, σκέψη 35).

23 Επομένως, όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 7 της αποφάσεως 1/80 αποτελεί, σε σχέση με το πρώτο εδάφιο του εν λόγω άρθρου, ευνοϊκότερη διάταξη σκοπούσα να παράσχει, σε σχέση με τα μέλη της οικογένειας των Τούρκων εργαζομένων, ειδική μεταχείριση στα τέκνα, προς διευκόλυνση της εντάξεώς τους στην αγορά εργασίας μετά την περάτωση κύκλου επαγγελματικής εκπαιδεύσεως, ώστε να πραγματοποιηθεί προοδευτικά η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων, σύμφωνα με τον σκοπό της εν λόγω αποφάσεως (προαναφερθείσα απόφαση Akman, σκέψη 35).

24 Συνεπώς, στο δεύτερο εδάφιο του εν λόγω άρθρου 7 δεν μπορεί να δοθεί ερμηνεία περισσότερο συσταλτική από εκείνη του πρώτου εδαφίου του άρθρου αυτού και, κατά συνέπεια, τα δικαιώματα που παρέχει στους Τούρκους υπηκόους οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις του δεύτερου αυτού εδαφίου δεν μπορούν, κατά μείζονα λόγο, να περιορίζονται σε περιπτώσεις διαφορετικές από εκείνες που έχουν εφαρμογή στο πλαίσιο του πρώτου εδαφίου του εν λόγω άρθρου.

25 Κατά συνέπεια, η οριοθέτηση των δικαιωμάτων που απορρέουν από το άρθρο 7, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 προκύπτει από δύο στοιχεία, συγκεκριμένα είτε από το γεγονός ότι η παρουσία του διακινούμενου Τούρκου εργαζόμενου στην επικράτεια του κράτους μέλους υποδοχής συνιστά, λόγω της προσωπικής του συμπεριφοράς, πραγματικό και σοβαρό κίνδυνο για τη δημόσια τάξη, τη δημόσια ασφάλεια και τη δημόσια υγεία, κατ' εφαρμογή του άρθρου 14, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως, είτε από το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος εγκατέλειψε την επικράτεια του εν λόγω κράτους για μεγάλο χρονικό διάστημα άνευ ευλόγου αιτίας (βλ., συναφώς, προαναφερθείσες αποφάσεις Cetinkaya, σκέψη 36 και Aydinli, σκέψη 27).

26 Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Γερμανική Κυβέρνηση στις γραπτές παρατηρήσεις της, τα δικαιώματα που παρέχει το άρθρο 7, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 δεν οριοθετούνται βάσει των αυτών στοιχείων υπό τα οποία οριοθετούνται τα δικαιώματα που παρέχει το άρθρο 6 της εν λόγω αποφάσεως. Ειδικότερα, ο Τούρκος υπήκοος στον οποίο έχουν αναγνωριστεί τέτοια δικαιώματα δεν μπορεί να τα απολέσει λόγω ελλείψεως απασχολήσεως οφειλόμενης σε καταδίκη του σε τριετή ποινή φυλακίσεως επειδή απώλεσε το δικαίωμα διαμονής, το οποίο αποτελεί παρακολούθημα του δικαιώματος απασχολήσεως που είχε προηγουμένως αποκτήσει κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως (βλ., υπ' αυτή την έννοια, προαναφερθείσα απόφαση Aydinli, σκέψη 31).

27 Τέλος, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το άρθρο 7, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 δεν πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αφορά αποκλειστικώς την κατάσταση ανηλίκου, τέκνου Τούρκου εργαζομένου ενταγμένου στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής, και όχι την κατάσταση ενηλίκου, τέκνου ενός τέτοιου εργαζομένου.

28 Πράγματι, πρώτον, το άρθρο 7 δεν προβαίνει, στο δεύτερο εδάφιο, σε καμία τέτοια διάκριση. Δεύτερον, μια υπ' αυτή την έννοια ερμηνεία θα καθιστούσε το εδάφιο αυτό, κατά μέγα μέρος, άνευ αντικειμένου. Τέλος, επιβάλλεται να υπομνηστεί ότι το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 έχει, επίσης, εφαρμογή επί καταστάσεως ενηλίκου, τέκνου Τούρκου εργαζομένου ενταγμένου στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής (βλ., υπ' αυτή την έννοια, προαναφερθείσες αποφάσεις Cetinkaya, σκέψη 34, και Aydinli, σκέψεις 22 και 23), καθώς και ότι, στο πλαίσιο του θεσπισθέντος με την εν λόγω απόφαση συστήματος, στο δεύτερο εδάφιο του εν λόγω άρθρου 7 δεν μπορεί να δοθεί περισσότερο συσταλτική ερμηνεία από εκείνη του πρώτου εδαφίου αυτού του άρθρου (βλ. σκέψεις 22 έως 24 της παρούσας αποφάσεως).

29 Βάσει των ανωτέρω σκέψεων, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το ενήλικο τέκνο Τούρκου διακινουμένου εργαζομένου, που εργάσθηκε νομίμως σε κράτος μέλος για περίοδο πλέον των τριών ετών, το οποίο ολοκλήρωσε επιτυχώς κύκλο επαγγελματικής εκπαιδεύσεως στο εν λόγω κράτος και το οποίο πληροί τις

προϋποθέσεις του άρθρου 7, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80, δεν μπορεί να απολέσει το δικαίωμα διαμονής που είναι παρεπόμενο του δικαιώματος αποδοχής οποιασδήποτε προσφοράς εργασίας, το οποίο απορρέει από την εν λόγω διάταξη, παρά μόνον στις περιπτώσεις που προβλέπει το άρθρο 14, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως ή όταν εγκαταλείπει την επικράτεια του κράτους μέλους υποδοχής για μεγάλη χρονική περίοδο άνευ ευλόγου αιτίας.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

30 Από την απόφαση παραπομπής προκύπτει ότι το δεύτερο ερώτημα υποβάλλεται μόνο για την περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα.

31 Συνεπώς, δεδομένης της απαντήσεως που δόθηκε στο πρώτο ερώτημα, παρέλκει να δοθεί απάντηση στο δεύτερο ερώτημα.

Επί των δικαστικών εξόδων

32 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφαίνεται:

Το ενήλικο τέκνο Τούρκου διακινουμένου εργαζομένου, που εργάσθηκε νομίμως σε κράτος μέλος για περίοδο πλέον των τριών ετών, το οποίο ολοκλήρωσε επιτυχώς κύκλο επαγγελματικής εκπαιδεύσεως στο εν λόγω κράτος και το οποίο πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την ανάπτυξη της συνδέσεως, την οποία εξέδωσε το συμβούλιο συνδέσεως που έχει συσταθεί με τη συμφωνία συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, δεν μπορεί να απολέσει το δικαίωμα διαμονής που είναι παρεπόμενο του δικαιώματος αποδοχής οποιασδήποτε προσφοράς εργασίας, το οποίο απορρέει από την εν λόγω διάταξη, παρά μόνον στις περιπτώσεις που προβλέπει το άρθρο 14, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως ή όταν εγκαταλείπει την επικράτεια του κράτους μέλους υποδοχής για μεγάλη χρονική περίοδο άνευ ευλόγου αιτίας.

(υπογραφές)